

כִּי הָאֱמוּנָה יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ
הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא
יִכְלְלוּךָ אֵף כִּי-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
בְּנִיתִי:

מסכ"מ א' ח: כס

חולין קס"ג:
Chulin 139b

משה מן התורה מנין כשגם הוא בשר הנין מן התורה מנין הנין העין
אסתר מן התורה מנין ואנכי הסתר אסתיר מדכי מן התורה מנין דכתיב
מ' דוד ומתתמנין מרא דביא:

אמר רבא
מחייב איניש לבסומי בפריא עד ולא ידע
בין איור המן לברוך מדכי רבה ורבי זורא
עבדו סעודה פורים בדיי הדדי איבסום
קם רבה שרשיה לבי זורא למד בעי
דכיו ואחיה לשנה אמר ליה גיזי מר תעביד
סעודה פורים בדיי הדדי אמר ליה לא בכל
שעתא ושעתא מחרוש גימא

מגילת 76
Megillah 76

בראשית כג בראשית

וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:
(כ) וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרוּמִים הָאָדָם
וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַשְּׁשׁוּ: ג (א) וְהִנְחֹשׁ
הָיָה עִרוֹם מְכַל תֵּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל-
הָאִשָּׁה אֵף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא
תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן: (ב) וְתֹאמַר
הָאִשָּׁה אֶל-הִנְחֹשׁ מִפְּרִי עֵץ-הַגֵּן
נֹאכַל: (ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-
הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶן-תִּמְתּוּן: (ד) וַיֹּאמֶר
הִנְחֹשׁ אֶל-הָאִשָּׁה לֹא-מוֹת תָּמוּת:
(ה) כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אָכַלְתֶּם
מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיתֶם
כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: (ו) וְתֹרָא
הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי

רש"י

(ג) ולא תגעו בו. הוסיפה על
הנזיר. לפיכך נראה לר' גרעון, הוא שנאמר יאל מוסף על
דבריו: (ד) לא מות תמותן. דספה עד שגעה בו,
אמר לה כשם שאין מימה נגיעה כך אין מימה באכילה
(כ"ר): (ה) כי יודע. כל אומן שונא את בני אומנותו, מן
העץ אכל וכרא את העולם (כ"ר): והייתם כאלהים.
יולרי עולמות: (ו) ותרוא האשה. רמזה דבריו של